

ת"פ 34295/11/21 - מדינת ישראל ואח'... נגד רמת אור אחד בע"מ, דוריו זלצර, ב. ק. ש כח אדם סייעודי בע"מ חברות, מנסור מנצור, אי. אם. א. ואח'...

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו

ת"פ 34295-11-21
הע"ז 35758-01-22
הע"ז 5045-01-22
28 פברואר 2024

לפני : כב' השופטת קארין ליבר-ליין

המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים רמת אור אחד בע"מ
בתיק ת"פ 34295-11-21 הע"ז 2. דוריו זלצර
3. ב. ק. ש כח אדם סייעודי בע"מ חברות
4. מנסור מנצור הנאשמים בתיק הע"ז
אי. אם. א.atri מאור בע"מ חברות
מאורatri
רמת אור אחד בע"מ חברות
בית או ר 2 שירותים סייעודים בע"מ חברות
דוריו זלצרא
ב. ק. ש כח אדם סייעודי בע"מ חברות
מנסור מנצור הנאשמים בתיק הע"ז
בית או ר 2 שירותים סייעודים בע"מ חברות
דוריו זלצרא

החלטה

1. בדיעו שהתקיים ביום 24.1.24 הלו הנאשמים מספר בקשות מקדימות. המאשימה התייחסה אליה בדין, אלומ התבקשה למסור את עדמתה לאחר בחינה ביחס לאחת הביקשות, משהוגשה עמדתה ביום 26.2.24 להלן אדון בבקשת סדרן.

טענת התישנות

2. הנאשמים בתיק 34295-11-21, 35758-01-22 והנאשמים 5-3 בתיק 5045-01-22 טענו כי העבירות בגין

עמוד 1

הוגשו כתבי האישום נגדם הן עבירות קנס ועל כן הן עבירות מסווג חטא שההתוישנות עליהן היא שנה מיום ביצוע העבירה. משהעבירה בוצעה ביום 21.1.20 וכתוב האישום הראשון הוגש רק בחודש נובמבר 2021- הרוי שחלה התוישנות.

3. המאשימה טענה כי מדובר בעבירות מסווג עוון ולא חטא כפי שטוענים הנאים. מדובר בכתב אישום יוזם ועל כן לא יכולה להתקבל הטענה שמדובר בעבירות קנס שענינה חטא. הנאים לא הפנו למקור מהם ניתן ללמידה כי מדובר בעבירות חטא כטענתם. משמדובר בעבירה מסווג עוון תקופת התוישנות היא בת חמיש שנים וטרם חלפה במועד הגשת כתבי האישום.

4. אשר להכרעתו - בעפ"א (ארצ) 35 אברם ניסן - מדינת ישראל (20.07.2008) ניתח בית הדין הארץ סוגיה זו של סיווג עבירה שנעבירה, בין היתר, על פי **חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991** מכוחו הוגש כתבי האישום מושא הליר זה. אצין כי קביעת בית הדין הארץ נכונה גם בהשלכה על **חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ז - 1996** אף על עבירות מכוחו הוגש כתבי האישום בהליר זה. בענין ניסן נקבע ביחס לכך כדלקמן:

"13. טוען המערער כי העבירות בגין נשלחו לו הודיעות הקנס הן מסווג של חטא והן התוישנו לאחר שנה. טענה זו אינה להידחות. סעיף 22א'(א) לחוק העבירות המינימליות מפנה לסעיף 24 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 לענין סיווג העבירות (פשע, עוון וחטא). בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 קבועים מועדי התוישנות שונים לכל אחד מסווג העבירות: חטא - שנה אחת; עוון - חמיש שנים ופשע - 10 - ו-20 שנים.

עבירה מסווג "חטא" היא עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חדשים ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס שניינו עולה על שיעור הקנס שניית להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום (סעיף 24(3) לחוק העונשין), היינו - 12,900 ש"ח (סעיף 61(א)(1) לחוק העונשין). עבירה מסווג "עוון" היא זו שנקבעה לה עונש מאסר לתקופה שבין שלושה חודשים לשושנה שנים ובמקרה של עונש שהוא קנס - קנס העולה על שיעור הקנס שניית להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום (סעיף 24(2) לחוק העונשין), היינו - קנס שמעל 12,900 ש"ח.

14. בעניינו, כל הקנסות שהוושטו על המערער היו בעבירות מסווג עוון:

1. העבירה לפי סעיף 2(א) לחוק שכר מינימום דינה מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין שהוא עד 202,000 ש"ח (סעיף 14 לחוק שכר מינימום).
2. עבירה של אי החזקת חוזה עבודה ומסמכים נוספים לפי סעיף 2(ב)(5) לחוק עובדים זרים דינה קנס 52,200 ש"ח (כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין).
3. עבירה של העסקת עובדים זרים בגין לסייע 2(א) לחוק עובדים זרים דינה קנס 104,400 ש"ח (פי

ארבעה מן הकנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין).

מכאן שהעונש הקבוע בחוק על העבירות הושטו על המערער קנסות גבוהה מן הסכום הקבוע בחוק לעבירות מסווג "חטא", כך שענין לנו בעבירות מסווג "עוון" שטרם התיישנו לעת משלוח הודעהת הকנס.

15. ככל שהבנו, טוען המערער כי העבירות עליו נשלחו לו הודעהת קנס הן מסווג חטא מכיוון שగובה הנקנס שהוושת עליו נמוך מזה הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין. טענה זו מוטעית על פניה, שכן שאלת סיווג של העבירות כ"חטא" או כ"עוון" לא נקבעת לפי גובה הנקנס המושת על העבריין אלא לפי העונש הקבוע להן בחוק.

5. משהעבירות בгинן הוגש כתבי האישום כנגד הנאשמים הן עבירות מסווג עוון שההתוישנות הצדן היא חמש שנים, טענת התוישנות נדחתה.

חותם דברים

6. הנאשמים בתיק 34291-11-21, 35758-01-22 והנאשמים 5-3 בתיק 5045-01-22 העלו טענת זוטי דברים והגנה מן הצדק שכן קיימת לטענתם מדיניות אי אכיפה בבתי אבות בענף הסיעוד בגין עובדים זרים מרץ 2020, סמוך לאחר הביקורת בשל משבר הקורונה, מדיניות שנמשכת עד היום ועל כן חלה גם עליהם.

7. המאשימה טענה שלא ניתן לומר שעבירה לפי חוק עובדים זרים היא קלת ערך והפנטה לפסיקה. באשר למדיניות אי האכיפה בבקשתה לבצע בירור. בהודעתה מיום 26.2.24 פירטה כי הנאשמים לא הפנו לנוהל עליון הם מבססים את טיעונם וצינה כי ככל הנראה מדובר בנוהל "הקלות בעניין קליטת עובדים זרים בענף הסיעוד בעקבות הגבלות על הגעת העובדים זרים לישראל מחלת מגפת הקורונה" מיום 16.3.20 אשר פורסם ע"י רשות האוכלוסין. המאשימה טענה כי הנהול אינו חל על הנאשמים גם לא בדיעבד. תכלית הנהול הייתה ההבנה שהמדינה אחראית בין היתר לשילומם של העובדים הנכנסים לשטחה ולאור מגפת הקורונה לא הייתה דרך להוציאם מהארץ ולקלות אחרים במקום ועל כן האERICA את האשרות הקיימות. תנאי מקדים היה כי האשרות עצמן היו בתוקף על שם המפעיק. מאוחר ולא הוזג נהול אחר על ידי הנאשמים, ומדובר בנוהל שעוסק בענף הסיעוד הפרטי ולא המוסדי כך שמליאו אינו חל עליהם. עוד צינה המאשימה כי במקרים הרלוונטיים לכתיי האישום לא הונפקו כלל אשרות לענף הסיעוד בבתי אבות/מוסדות סיעוד ורק לאחר 8/23 ניתן היה להפיק היתרים אלו. מכתבו האישום עולה כי ניכר שהעובדים לא החזיקו באשרות בתוקף קודם לביקורת. המאשימה טענה כי הנאשמים עותרים לביטול כתבי האישום על פי טיעון זה כאשר בפועל מדובר רק בשתי עבירות של העסקה מכל שלושת כתבי האישום כאשר עיקר האישומים הם בגין עבירות או עריכת ביטוח רפואי ועבירות על חוק העסקת קבלני כוח אדם. לאור כלל האמור המאשימה עמדה על עמדתה כי לא ניתן להחיל את הנהול מרץ 2020 על הנאשמים.

8. אשר להכרעתו- בסעיף 34 ז' לחוק העונשין נקבע כי "לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערר".

9. כפי שהפנתה המאשימה, בע"פ (ארצى) 13-07-29785 א. **динמיקה שירותים 1990 בע"מ - מדינת ישראל** (17.05.09) נדונה טענת זוטי דברים על מהותה ותוכנה בהרחבה, וכך נפסק:

"כללים של דברים: נראה כי חurf הגון בדעות הנוגעות ליישום הסיג של "זוטי דברים", ניתן להצביע על מספר עקרונות ומגמות כלהלן: מדובר בטענת הגנה אשר תפוש ותייחס באופן מצומצם ובסתורן על מספר תנאים מצטברים שקבוע בהחלטק (טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו, האינטרס הציבורי, קלות הערע של המעשה). זאת, תוך שימוש הדגש על מידת הפגיעה של המעשה באינטרס הציבורי. על פי המגמה המשתקפת מן הפסיכיה נכון לעת הזו, ניתן לש考ול לצורך החלטת הסיג גם נתונים שאינם קשורים ישירות למעשה העבירה עצמה, לרבות אלה הקשורים לנسبות האישיות של המבצע. מדובר בטענה שעיל הנאשם להוכיחה ברמה של ספק סביר ו邏輯י לרוב לא ניתן יהיה להכריע בה בשלב המוקדם של המשפט, אלא בנסיבות שבהן אין בין הצדדים מחלוקת על התשתית העובדת הנוגעת לביצוע העבירה ועל מכלול הנسبות הרלוונטיות להכרעה בה".

10. לא מצאתו שהטענה הוכחה בשלב זה ברמה של ספק סביר, וזאת טרם הchèלה שמייעת הריאות בהליך. כמו כן, תכילת החוקה של החוקים בגנים הוגש כתבי האישום היא עידוד התקשרויות בהתאם לדין ובכך הגברת הפיקוח על קיום זכויות העובדים, ולא ניתן לומר כי מדובר בזכותםם. כמו כן, הנאשמים לא הגיעו בפני בית הדין את הנהול ספציפי אליו כיוונו. הנהול שהציגה המאשימה אינם עוסקים במוסדות אלא בבתים פרטיים ואינם הגיעו להרשותם. לאור האמור טענת זוטי הדברים נדחתה בשלב זה של ההליך.

הגנה מן הצדק - אכיפה ברנית

11. הנאשמים בתיק 34291-11-21, 35758-01-22 והנאשמים 5-3 בתיק 5045-01-22 טענו להגנה מן הצדק - אכיפה ברנית וביקשו לפי סעיף 108 לחס"פ לקבל לעונם את כל כתבי האישום שהוגשו שלוש שנים לפני מועד התפיסה כדי להראות שבפועל לא היו כלפים כמעט כמעט בכלל.

12. בעפ"א 16393-12-13 מדינת ישראל - משרד הכלכלה נ' אלירן דואב ואח' (09.09.15) נקבע כי דרך בירור הטענה לאכיפה ברנית מחייבת הצגת בסיס ראייתי ראשוני מטעמו של הנאשם לסתירת תקינות המעשה המינימלי. בהתאם על בית המשפט להיכנס כבר בשלב הראשון לחקירה פרטנית של חומר הריאות שלפניו. על כן, האכסניה המתאימה לבירור טענה זו היא לאחר הצגת תשתיית ראייתית ראשונית לכך במסגרת שמייעת הריאות. משטרם הchèלה שמייעת הריאות, טרם הונחה תשתיית ראייתית ראשונית על ידי הנאשמים ועל כן אין מקום לבחון בקשה זו כעת.

הגנה מן הצדק - שיינוי בהגשת כתב האישום

13. הנאשומות 2-1 בתיק 5045-01-22 טענו להגנה מן הצדק שכן כתב האישום הוגש ביום 3.1.22, החקירה בעניינם החלה ביום 20.11.20 וחלפו למשך מ-18 חודשים מהחקירה עד להגשת כתב האישום וזאת בגין להנחתה הייעץ המשפטי בעניין. כמו כן העובדים הועסקו על ידי הנאשומת 1, לפי עובדות כתב האישום, לכל המאוחר עד ליום 19.12.31 והשייחוי עד להגשת כתב האישום מצדיק מתן הגנה מן הצדק.

14. המאשימה טענה כי טרם הגשת כתב אישום מכנים מזכר נימוקים להגשת כתב אישום יום שאינו חלק מוחומר החקירה ולסנגור יש זכות לבקש לעיין בו. לגבי 18 החודשים עד להגשת כתב אישום, בהתאם להנחתה הייעץ המשפטי זה נספר מיום איסוף החומר האחרון בתיק. אם יש חריגה מכך היא תונומך. המאשימה לא בדקה זאת לדין הקודם למטרות שסבירה שהוגש כתב אישום במסגרת המועדים הקבועים בחוק, אבל מסרה כי תוכל להשלים פרטים אלה במידה ובית הדין יורה על כך.

15. בדיון טענה ב"כ הנאשומות 2-1 כי פנתה לקבל את מזכר הנימוקים שלא נמסר לה. המאשימה צינה כי לא מדובר בחומר חקירה ולסנגור אכן יש זכות לבקש את המזכיר האמור. הנאשומת לא הציגו לפני פניה שלහן למאשימה בעניין שלא נענתה ובכל מקרה כדי לבדוק את טענתן ביחס לשיחוי בהגשת כתב האישום, יש להגיש את מזכיר הנימוקים ביחס אליהן לתיק **על כן המאשימה מתיצבת עם מזכיר הנימוקים האמור לדין הקבוע מחר בשעה 13:00**. לאחר עיון בו תינתן החלטה.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשפ"ד, (28 פברואר 2024), בהעדר הצדדים ותשלח אליהם.